

Η ΜΟΥΣΙΚΗ ΔΩΜΑΤΙΟΥ

Άφού δ καιρός πού τρέχει δει σπράξει πρός τά πλω τη μουσική δωματίου, πρέπει νά την ξαναφέρουμε στις παλιές της δόξες και νά κάμουμε νά ξαναλάμψουν οι μεγάλες της όμορφες.

Είναι μιά μουσική γιά περιορισμένον κύκλο: είναι βαθεία και πνευματική, και γι' αύτόν τον λόγο έκτιμασται μονάχα όποι τούς μημένους και πραγματικούς είδημονες της μουσικής. Γιατί έπειδη δεν είναι ουμφωνική δεν περιορίζεται γιά μεγάλες αθηύουσες δάλλα γιά έναν πιο περιορισμένο χώρο,

Οι διάφορες φόρμες της είναι: "Η σονάτα, τό τρίο, τό κουαρτέτο, τό κουινέτο, τό σεξέτο και τό σεπέτο" μαζί έπι κεφαλής δρχεται το κουαρτέτο ύχορδων, γιατί άνταποκρίνεται στην τέλεια συγχορδία. Οι μεγαλύτεροι δάσκαλοι έδουσαν στό είδος αυτό, από τα ωραιότερά τους έργα. Μήπας δ Μποτόβεν δεν έβλεπε τις πιο βαθιές σκέψεις του προτάνων στά τελείωσα του κουαρτέτο: "Από τη σονάτα ως τό σεπέτο βρίσκουμε ένα απέραντο πεδίο, γιομάτο μουσικές όμορφιές κι άπολαύσεις" και τι εύτυχια γιά τούς έκτελεστές της μουσικής αυτής πού έγονεν την εύκαρπια νά παίζουν με τη χαρο μεσ' στην ψυχή!

Άυτός πού έμαθε νά νιώθει καλά τη μουσική δωματίου δε είναι σέ θέση νά νιώθει καλύτερα τά συμφωνικά έργα, γιατί ή μουσική αυτή είναι πνευματική και μορφωτική, και διαμορφώνει τό γαυστο και την κατανόηση της μουσικής γενικά. "Έξυφωνει την ψυχή κι ένωνοντας τούς έκτελεστές δημιουργεί δεομόυς πού φτανον ως τη φίλα, Κι σκόμι δημιουργεί μια ξεχωριστή άμπελσφαιρα πού παρόμιο σ' αύτον τόν περιορισμένο μουσικό κύκλο. "Ας μην τό ξεχνάμε κι δες κάνουμε τό πάντα γιά νά την ξαναφέρουμε ως τις κορφές πού άξιζει νά κατέχει.

TONY SCHULTZ

«ΜΟΥΣΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ»